

Praktisk veileder til ESQF

Printed by the Publications Office of the European Union in Luxembourg

Neither the European Union Agency for Asylum (EUAA) nor any person acting on behalf of the EUAA is responsible for the use that might be made of the information contained within this publication.

Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2023

Print ISBN 978-92-9400-110-8 doi:10.2847/694006 BZ-09-22-175-NO-C

PDF ISBN 978-92-9400-127-6 doi:10.2847/709122 BZ-09-22-175-NO-N

Photos: © European Union Agency for Asylum (EUAA), 2022

Icons: © Flaticon.com

Reproduction is authorised provided the source is acknowledged. For any use or reproduction of photos or other material that is not under the EUAA copyright, permission must be sought directly from the copyright holders.

Praktisk veileder til ESQF

Innledning

Det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (European Asylum Curriculum – EAC) er utarbeidet for å kunne tilby en felles yrkesrettet opplæring for ansatte i asyl- og mottakstjenesten i EUs medlemsstater. Yrkesrettet opplæring er den opplæringen som kreves for å kunne utføre en jobb effektivt. Denne påstanden reiser to spørsmål: For det første, hvilke arbeidsoppgaver har ansatte i asyl- og mottakstjenesten? Og for det andre, hva må de lære for å kunne utføre dem? Dette er spørsmål som ikke er enkle å besvare i lys av mangfoldet (i både størrelse og organisatorisk struktur) i organisasjonene som har ansvar for asyl- og mottakstjenestene rundt om i Europa. EUs asylbyrå (EU Agency for Asylum – EUAA)¹ startet derfor en prosess for å finne ut hvilke oppgaver de har felles.

Med medlemsstatenes hjelp har vi kartlagt alle de konkrete arbeidsoppgavene (omtalt som yrkesstandarter) og definert hvilken læring som kreves for å utføre dem (omtalt som utdanningsstandarter). Hvis de brukes sammen, kan yrkesstandarter og utdanningsstandarter gjøre det mulig å justere læringen etter arbeidet som skal utføres. Resultatet er Europeisk rammeverk for sektorkvalifikasjoner for ansatte i asyl- og mottakstjenesten (European Sectoral Qualifications Framework for Asylum and Reception Officials – ESQF), som gir en oversikt over standardene og kompleksitetsnivåene i dem.

Yrkesstandarter for ansatte i asyl- og mottakstjenesten

Yrkesstandarter beskriver arbeidsoppgaver, aktiviteter og typiske kompetansekrav for et yrke. Yrkesstandardene vil tilsvare læringsbehovet til den enkelte ansatte i asyl- og mottakstjenesten. På denne måten kan EUAA utarbeide relevant opplæring for medlemsstatene og dermed støtte de ansatte i asyltjenesten i det daglige arbeidet. Derfor er det alltid en direkte forbindelse mellom opplæring og yrkesutøvelse.

Utdanningsstandarter for ansatte i asyl- og mottakstjenesten

Utdanningsstandarter defineres med utgangspunkt i en læringsutbyttebasert tilnærming for å sikre at all opplæring kan knyttes til utførelsen av jobbrelevante oppgaver i asyl- og mottakstjenesten. Utdanningsstandarter skiller seg ikke så mye fra yrkesstandarter, men siden de er definert som læringsutbytter, har de en bestemt struktur. De innledes med et aktivt verb og må være målbare, og de må dessuten angi hvor omfattende de er og hvor vanskelige de er å lære. Læringsutbytter uttrykker hva en kandidat skal ha oppnådd etter å ha fullført en læringssekvens. Det er læringsutbyttene som ligger til grunn for den summative vurderingen (sluttvurderingen) som skal sikre at utbyttene er så relevante som mulig for arbeidsoppgavene.

¹ Tidligere Det europeiske støttekontoret på asylfeltet (EASO)

ESQF sikrer formålstjenlig opplæring

EUAA arbeider kontinuerlig med å sørge for at opplæringen er så effektiv og relevant som mulig. Europeisk rammeverk for sektorkvalifikasjoner for ansatte i asyl- og mottakstjenesten sikrer at opplæringen som gis er den som skal til for at de ansatte skal kunne utføre jobben sin effektivt.

ESQF er nå utgangspunktet for sertifiserte opplæringsprogrammer som fører fram til kvalifikasjoner for ansatte i asyl- og mottakstjenesten. På grunnlag av ESQF kan man nå anvende en strukturert tilnærming til utforming og levering av formålstjenlig opplæring. Et definert læringsutbytte legger til rette for en utbyttebasert tilnærming som gjør kandidaten til midtpunktet i sin egen læringsreise. Målet med ESQF er derfor å identifisere relevant opplæring som kan brukes til å bygge læringsforløp og -programmer for ansatte i asyl- og mottakstjenesten i medlemsstatene. ESQF bidrar til å identifisere opplæring som er innrettet både etter de ansattes individuelle behov og etter de spesifikke behovene til organisasjonen de tilhører. ESQF vil også gjøre det mulig å avdekke områder hvor det er behov for utvikling av ny opplæring.

Denne praktiske veilederen forklarer hva ESQF er, hvordan dette rammeverket brukes av EUAA og hvordan det kan brukes av EU+-landene². Den er ment å gi brukerne en bedre forståelse av rammeverkets funksjoner og nytteverdi som praktisk verktøy i gjennomføringen av en utbyttebasert tilnærming gjennom hele opplæringsprogrammet. Veilederen kan leses i kombinasjon med de andre delene av informasjonspakken:

- Hjelpeboken med spørsmål og svar om ESQF forklarer alle nøkkelpunkter i ESQF.
- Plakatene gir en visuell påminnelse om hvordan ESQF kan brukes gjennom hele opplæringsprogrammet.
- Hjelpeboken inneholder en gjennomgang av de praktiske bruksområdene for ESQF.

² Begrepet EU+-land omfatter Norge, Sveits og alle andre stater EUAA har avtale med og som innholdet i dette dokumentet er relevant for.

Historien bak ESQF

Det første trinnet i utviklingen av ESQF var utarbeidelsen av yrkesstandarder. Yrkesstandardene fastsetter hvilken grad av kunnskap, ferdigheter, ansvar og selvstendighet ansatte i asyl- og mottakstjenesten trenger for å kunne utføre pliktene og arbeidsoppgavene de har. Arbeidet med yrkesstandardene begynte med at EUAA, i samarbeid med CAWG (Certification and Accreditation Working Group – arbeidsgruppen for sertifisering og akkreditering), iverksatte en omfattende kartlegging av de pliktene og oppgavene medarbeidere i asyl- og mottakstjenesten har. På grunnlag av denne kartleggingen ble yrkesstandardene satt opp i en matrise.

Det andre trinnet i utviklingen av ESQF var opprettelsen av en matrise for utdanningsstandarder på grunnlag av yrkesstandardene. Et læringsutbytte for ansatte i asyl- og mottakstjenesten omtales som en utdanningsstandard i ESQF-sammenheng. Læringsutbytter er beskrivelser av hva det forventes at en kandidat vet, forstår og kan gjøre etter å ha fullført en læringssekvens. For ansatte i asyl- og mottakstjenesten er læringsutbytter bare relevante hvis de kan knyttes til og er nyttige for utførelsen av arbeidsrelaterte oppgaver. For å sikre at alle relevante områder var dekket, fikk CAWG bistand fra en ad hoc-gruppe fra mottaksnettverket og eksperter på landinformasjon og overføring for å sikre at ESQF er representativt og omfattende nok.

Videre arbeid fokuserte på å harmonisere yrkesstandardene og utdanningsstandardene for å utarbeide validerte læringsutbytter med et passende kompleksitetsnivå på oppgavene.

I den siste fasen ble yrkes- og utdanningsstandardene validert av medlemsstatene og gjennomgått av en referansegruppe bestående av De forente nasjoners høykommissær for flyktninger (UNHCR), Det europeiske grense- og kystvaktbyrå (Frontex) og Den europeiske unions byrå for grunnleggende rettigheter (FRA).

Vi vil også gjerne takke eksperter fra andre byråer, for eksempel Det europeiske senter for utvikling av yrkesrettet opplæring (Cedefop), for verdifulle innspill.

ESQF og kvalitetssikring

Med sikte på å få opplæringen akkreditert har EUAA iverksatt robuste tiltak for å sikre kvaliteten på opplæringen. Et av kravene for akkreditering er at læringsprogrammene bruker et kvalifikasjonsrammeverk som referanse ved fastsettelse av læringsnivå. Referanseprosessen gjennomføres ved å sammenligne læringsutbyttene i en modul eller et program med nivåene som er definert i kvalifikasjonsrammeverket. Referanseprosessen er dessuten helt avgjørende for å sikre læringsmobilitet, slik at en kvalifikasjon som for eksempel er oppnådd i Belgia kan bli fullt forstått og sammenlignet med kvalifikasjoner fra Finland eller et hvilket som helst annet land i Europa.

Ettersom EUAA er en europeisk organisasjon, ikke en nasjonal organisasjon, og det derfor ikke finnes noe nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk som kan brukes som referanse, har ESQF blitt utviklet og tilpasset Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket for livslang læring (European Qualifications Framework for Lifelong Learning – EQF). Selv om EQF fungerer som et instrument for å sammenligne nasjonale og europeiske kvalifikasjonsrammeverk, er det ingen opplæring som viser direkte til EQF. Likevel kan EQF brukes som en god rettesnor når kompleksitetsnivået på opplæringen skal defineres. Dette er bare et første trinn, men det er helt avgjørende for å oppnå akkreditering.

EUAAs opplærings- og fagutviklingssenter har utviklet et rammeverk for opplæringskvalitet i henhold til europeiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikring i høyere utdanning (Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area – ESG). Disse retningslinjene kan brukes for all høyere utdanning, uten hensyn til studiemetode eller studiested, noe som gjør dem spesielt godt egnet i opplæring som skjer over landegrensene.

Høyere utdanning har generelt flere formål, for eksempel å forberede kandidatene på aktivt medborgerskap, øke mulighetene deres for sysselsetting og bidra til personlig utvikling. Det kan bli utfordrende for utdanningsinstitusjonene å vise at de har oppnådd disse formålene med et visst kvalitetsnivå. ESG tar hensyn til at kvalitetssikringsprosessen bør være tilpasset institusjonens formål.

Institusjoner og kvalitetssikringsorganer bruker ESG som et referansedokument for interne og eksterne kvalitetssikringssystemer i høyere utdanning. Det brukes også av det europeiske kvalitetssikringsregisteret (European Quality Assurance Register – EQAR), som har

ansvar for registeret over kvalitetssikringsorganer som har tillatelse til å kontrollere at ESG er overholdt. Opplæringen i regi av EUAA må være i samsvar med ESG-standarder dersom byrået skal nå målet om å bli en akkreditert utdanningsinstitusjon.

Bestemmelsene i ESG avspeiler retningslinjene for kvalitetssikring for yrkesrettet utdanning og opplæring i Europa slik de er definert av Det europeiske senter for utvikling av yrkesrettet opplæring (Cedefop), som utformingen av ESQF hovedsakelig er basert på.

I denne sammenhengen blir ESQF mer enn et kvalifikasjonsrammeverk for fastsettelse av kvalifikasjonsnivå. Det blir selve kjernen i kvalitetene ved EUAA. Det definerer formålet med alle lærings- og opplæringsaktivitetene EUAA har. Dette formålet skal også være styrende for hvilken opplæring som gis og tilrettelegges, hvorfor og hvordan.

I arbeidet for å bli kvalifisert som tilbyder av akkreditert opplæring og akkrediterte kvalifikasjoner har EUAA latt seg inspirere av Bologna- og København-prosessene og EQF, nemlig at læring bør anerkjennes på en måte som styrker kandidatenes mobilitet. Dette er bare mulig om læringen blir anerkjent og verdsatt på samme måte i hele EU. Mangelen på kvalifikasjoner som er spesielt rettet mot asyl- og mottakstjenesten medfører at godkjenningmulighetene som EUs solidaritetstiltak krever ikke finnes.

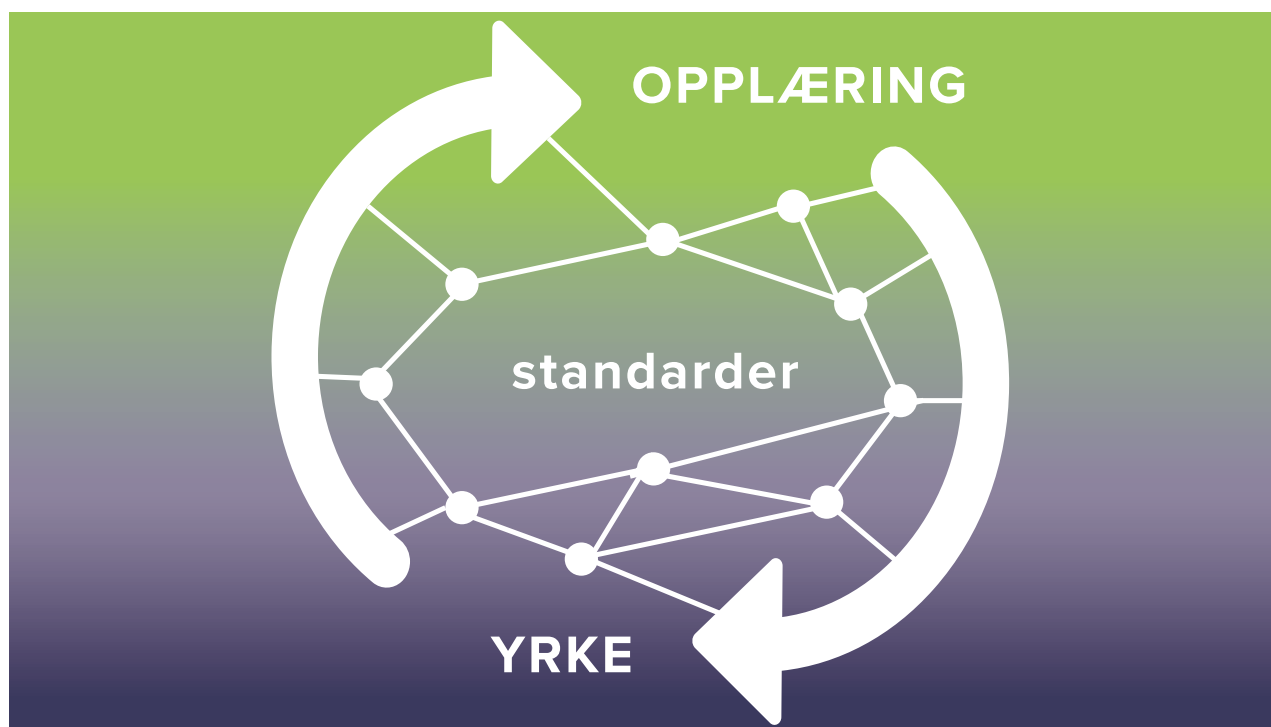
Strukturen i ESQF

Pakken ESQF består av presenteres i to tabeller. Den første tabellen inneholder yrkesstandardene som beskriver alle arbeidsoppgavene ansatte i asyl- og mottakstjenesten utfører på et overordnet nivå. Hver enkelt oppgave de ansatte i asyl- og mottakstjenesten utfører er satt inn i en av yrkesstandardene. Den andre tabellen viser utdanningsstandardene som definerer læringsutbyttene på «kvalifikasjonsnivå» i tråd med EQF. Alle læringsutbytter som fører til et gitt kvalifikasjonsnivå vil være knyttet til en av utdanningsstandardene.

Yrkesstandardene i ESQF definerer tre kompleksitetsnivåer, A, B og C, der C innebærer høyest kompleksitet. For hvert kompleksitetsnivå er standardene beskrevet som «kunnskap om», «evne til å» og «tar ansvar for å», slik de får anvendelse på de arbeidsoppgavene de ansatte i asyl- og mottakstjenesten har. Radene i tabellen viser hvilket kompetanseområde (eller tema/emne) arbeidsoppgaven representerer.

Kompetanseområdene er delt inn i tre deler: generisk kompetanse – ansatte i asyl- og mottakstjenesten, spesifikk kompetanse – ansatte i asyl- og mottakstjenesten og tilsyns- og ledelseskompetanse. Med denne strukturen skal det ikke være noen overlappende standarder. Generisk kompetanse – ansatte i asyl- og mottakstjenesten er overordnet kompetanse som trengs i mange arbeidsoppgaver, som for eksempel den generelle kompetansen «Lovgivning, retningslinjer og prosedyrer», siden det er egne lover, retningslinjer eller prosedyrer for

Krysshenvisninger brukes konsekvent for å sikre at læringsutbyttene er tilpasset yrkesstandardene. Den definerte læringen skal i alle tilfeller gjøre det mulig å utføre arbeidsoppgaven.

praktisk talt alle arbeidsoppgaver på asyl- og mottaksfeltet. Som nevnt over, er tilsyns- og ledelseskompetanse satt opp for seg selv, selv om dette er en kompetanse som ikke nødvendigvis er spesifikk for denne sektoren. Imidlertid er **måten kompetansen anvendes på spesifikk for sektoren.**

I tilfeller der det ikke er noen spesifikk arbeidsoppgave for ansatte i asyl- eller mottakstjenesten som gjelder for det aktuelle kompetanseområdet, er feltene i tabellen med hensikt tomme.

Utdanningsstandardene i ESQF definerer tre nivåer når det gjelder kompleksitet i læringen, tilsvarende nivå 4/5, nivå 6 og nivå 7 i Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket (EQF-nivåene). På hvert nivå er læringstypene kunnskap, ferdigheter og ansvar/selvstendighet definert med læringsutbytter som skal oppfylle utdanningsstandardene.

For hver rad i tabellene er det et referansenummer, og hver celle i tabellene har fått en referansebokstav, slik at det blir lettere å foreta krysshenvisninger mellom matrisene og mellom opplæringsmateriellet og ESQF.

Bruk av ESQF i personalledelse

Selv om ESQF i utgangspunktet er tiltenkt et opplæringsmiljø, er definisjonen av yrkes- og utdanningsstandarder viktige også for personalfunksjoner. Den tette forbindelsen mellom rekruttering/utvelgelse og innledende opplæring, progresjon/forfremmelse og faglig utvikling gjør ESQF til et nyttig personalledelsesverktøy.

Yrkesstandardene, og spesielt «tar ansvar for å»-standardene, er godt egnet til å definere roller og ansvar som kan bidra til beslutninger og tiltak som hører til personalledelsesfunksjoner. Videre vil disse definisjonene bidra til at de ansatte kan engasjere seg aktivt i egen utvikling og arbeide mot personlige mål for faglig utvikling som et ledd i livslang læring.

Hvordan bruke ESQF i opplæringsprogrammet

Strukturen i opplæringsprogrammet, bestående av behovsanalyse, design/utvikling, implementering og evaluering, er nyttig for å kunne vurdere om ESQF-pakken kan anvendes av EUs asylbyrå og EU+-landene.

Analyse av opplæringsbehov

ESQF kan brukes når opplæringsbehovene i organisasjonen skal analyseres. Det foreligger mange modeller for å gjennomføre analyser av opplæringsbehov. Metodene som benyttes kan fokusere på arbeidsoppgave, person eller organisasjon. Det er ganske lett å se nytten av ESQF på oppgave- og individnivå, men ESQF er spesielt nyttig for å analysere opplæringsbehov på organisasjonsnivå.

Analyse av opplæringsbehov på oppgavenivå

En analyse på oppgavenivå fokuserer på å sammenligne eksisterende «kunnskap om» og «evne til å» med den kunnskapen og de ferdighetene som er identifisert som nødvendige for å kunne utføre konkrete oppgaver.

Det finnes ulike metoder, men alle har til felles at de:

- ▶ måler eksisterende kunnskap og ferdigheter hos de ansatte og avdekker hull i kunnskap og ferdigheter som må fylles ved hjelp av opplæring

- ▶ kartlegger den foreliggende opplæringsplanen
- ▶ legger opp en plan for hvordan opplæringen skal gjennomføres eller utformes for å tette hullene som er avdekket

Den kritiske komponenten i metoden er hvordan eksisterende kunnskap og ferdigheter blir målt i forhold til behov på en måte som gir mening. ESQF inneholder alle nødvendige sentrale opplysninger for å gjennomføre en analyse av opplæringsbehov på oppgavenivå. Yrkesstandardene er organisert rundt og definerer de arbeidsoppgavene som er relevante for ansatte i asyl- og mottakstjenesten, og utdanningsstandardene inneholder veiledning til hva slags opplæring som bør velges.

Analyse av opplæringsbehov på individnivå

En analyse av individuelle opplæringsbehov fokuserer på å avdekke lærings-/opplæringsbehov på individnivå med tanke på dagens og framtidige arbeidsoppgaver. Vurderingen kan struktureres etter yrkesstandardene, og den samme strukturen kan brukes som en rettleiding når det skal tas beslutninger om hvilken type læring

den enkelte trenger for å utvikle seg. Om det avdekkes lignende behov hos flere ansatte, kan denne informasjonen så brukes for å bestemme hva slags opplærings- eller læringsprogram de ansatte skal få.

ESQF kan brukes av EU+-landene for å gjennomføre egne analyser av opplæringsbehov på individnivå som grunnlag for opplæringsstrategier og -ledelse. EUs asylbyrå har utviklet et eget verktøy for vurdering av opplæringsbehov (EUAA Training Needs Assessment Tool – ETNAT) som kan være til stor hjelp for medlemsstatene når de skal utføre analyser av opplæringsbehov på individnivå.

Mer varierte opplæringsbehov

Den brede tilgangen til utdanning har ført til større spenn i de individuelle læringserfaringene. På grunn av dette mangfoldet og økte forventninger bør man anlegge en mer kandidatsentrert tilnærming til læring og opplæring, åpne for fleksible læringsforløp og anerkjenne kompetanse som er oppnådd utenfor formelle strukturer (ESG). ESQF kan brukes for å kartlegge uformell læring og realkompetanse og gi kandidatene mulighet til selv å «plassere seg» for å komme fram til et egnet læringsforløp.

Analyse av opplæringsbehov på organisasjonsnivå

En analyse av opplæringsbehov på organisasjonsnivå fokuserer på hvordan organisasjonen kan nå mål og utføre mandatene på en bedre måte. En slik analyse ser på hvordan organisasjonens strategi og planer henger sammen med opplæringsstrategien og framtidige opplæringsplaner. Medlemsstatene kan bruke ESQF som støtte når de skal tilpasse organisasjonens strategi og planer til egen opplæringsstrategi. På samme måte som da medlemsstatene gjennomførte det felles europeiske asylsystemet (CEAS), vil bruk av de samme europeiske standardene (yrkesstandardene og

utdanningsstandardene) bidra til økt tilnærming mellom medlemsstatene i praksisen på asyl- og mottaksfeltet, siden resultatene vil kunne måles mot de samme standardene.

Medlemsstatene kan bruke ESQF når de gjennomfører en nasjonal analyse av opplæringsbehov, og også når de utarbeider læringsforløp og identifiserer opplæringshull der de nasjonale forvaltningene kan ønske å utarbeide sitt eget opplegg. ESQF kan også legges til grunn når nasjonale opplæringssystemer på asyl- og mottaksfeltet skal tilpasses det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket (NKR). Dette vil sikre kvalitet i de nasjonale opplæringssystemene. På samme måte som ESQF er kjernen i EUAAs kvalitetsrammeverk, kan medlemsstatene bruke definisjonene i yrkesstandardene, og læringen som kreves for å oppnå disse standardene, i sine opplæringsstrategier. Siden det er ESQF som definerer formålet med opplæringen i regi av EUAA, kan medlemsstatene også bruke det som en kontroll av at deres egne lærings- og opplæringsaktiviteter er egnet for formålet. ESQF kan brukes som veiledning og hjelp for å definere hvilken opplæring som skal gis, samt hvorfor og hvordan, og hvordan læring skal tilrettelegges på nasjonalt plan.

Analyse av opplæringsbehov på europeisk nivå

ESQF kan være til hjelp for å avdekke opplæringsbehov som det ikke er mulig å dekke nasjonalt fordi antallet potensielle kandidater er for lite. Dette er en grunn til at det også bør tilbys opplæring på europeisk plan (f.eks. direkte fra kursledere fra EUAA). ESQF vil være en rettesnor for EUAA for effektiv utvikling av opplæring som kan komme til nytte for flest mulig ansatte i asyl- og mottakstjenesten. Muligheter for synergier med opplæringsstrategiene til andre EU-byråer kan også utforskes der tilsvarende yrkesstandarder foreligger.

EUAAs analyseverktøy for vurdering av opplæringsbehov (ETNAT) – en praktisk anvendelse av ESQF

EUAA er i ferd med å utvikle et eget analyseverktøy for vurdering av opplæringsbehov (EUAA Training Needs Analysis Tool – ETNAT). Det bygger på ESQF, og målet er å tilby opplæring som retter seg mot konkrete behov i medlemsstatene.

Bruk av verktøyet

- 1.** Brukerne identifiserer plikter og oppgaver basert på en omfattende oversikt utarbeidet på grunnlag av ESQF.
- 2.** Utvalgte plikter og oppgaver får en skår på en glideskala ut fra hyppighet og relevans.
- 3.** Verktøyet innpasser de utvalgte pliktene og oppgavene i forhold til læringsutbytter i det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (EAC) og setter opp en liste med forslag til moduler. Modulene rangeres etter viktighet ut fra oppgitt hyppighet og relevans.
- 4.** For hver foreslåtte modul kan brukeren se hvor mange av læringsutbyttene som matcher de aktuelle pliktene og oppgavene.
- 5.** Det gis lenker til nærmere opplysninger om modulene. I disse opplysningene finner man også informasjon om mulighetene for godkjenning av realkompetanse.
- 6.** Brukeren kan lagre resultatene fra flere søk (trykt versjon er tilgjengelig).
- 7.** Ut fra resultatene kan brukeren sende en henvendelse om påmelding til en bestemt modul og planlegge framtidige opplæringsprogrammer.

Målgruppe

Verktøyet kan brukes av:

- personalmedarbeidere i nasjonale asyl- og mottaksforvaltninger, på vegne av de ansatte, spesielt hvis de ønsker å utvikle mer omfattende opplæringsprogrammer eller kartlegge og klassifisere de ansattes oppgaver
- ansatte i asyl- og mottakstjenesten, for å definere det læringsforløpet som er best for dem og kartlegge hvilke opplæringsbehov de selv har for faglig utvikling eller anmode om opplæring i forbindelse med endrede plikter og oppgaver
- ledere som ønsker å utføre en grundig, detaljert analyse av opplæringsbehov og gjennomføre den aktuelle opplæringen

Påvisning av hull i opplæringstilbudet

- Ved å bruke dette verktøyet vil forvaltningen i medlemsstatene kunne identifisere nøyaktig hvilken opplæring de ansatte trenger for å kunne utføre oppgaver effektivt og i henhold til det felles europeiske asylsystemet, CEAS.
- Verktøyet vil gi smidigere kommunikasjon mellom EUAA og medlemsstatene, ettersom det vil sette både ansatte og forvaltning i stand til konsekvent å identifisere opplæringsbehov på samme måte og kommunisere dem til EUAA, noe som gir økt effektivitet.
- Dersom de identifiserer områder hvor det ikke finnes noe godt opplæringstilbud, og det kan godtgjøres at dette hullet i opplæringen faktisk bør tettes, vil EUAA eller den nasjonale forvaltningen kunne utforme et opplæringstilbud på grunnlag av dette.
- Verktøyet kan videre kombineres og inngå i en mer omfattende metode for å analysere opplæringsbehov.
- ETNAT gir asyl- og mottaksforvaltningen i medlemsstatene mulighet til å kartlegge hvilke oppgaver deres egne medarbeidere har, og se hvordan disse oppgavene passer inn i det større europeiske rammeverket for sektorkvalifikasjoner for ansatte i asyl- og mottakstjenesten.

Utforming og utvikling av opplæring

ESQF er det viktigste verktøyet i utformingen og utviklingen av EUAAs arbeid med å utarbeide opplæring og læringsprogrammer. Imidlertid ble dette verktøyet utviklet i samarbeid med medlemsstatene for at det også skal kunne brukes av medlemsstatene når de utformer og utvikler egne opplegg. Derfor gjelder alt som beskrives i det følgende også nasjonalt.

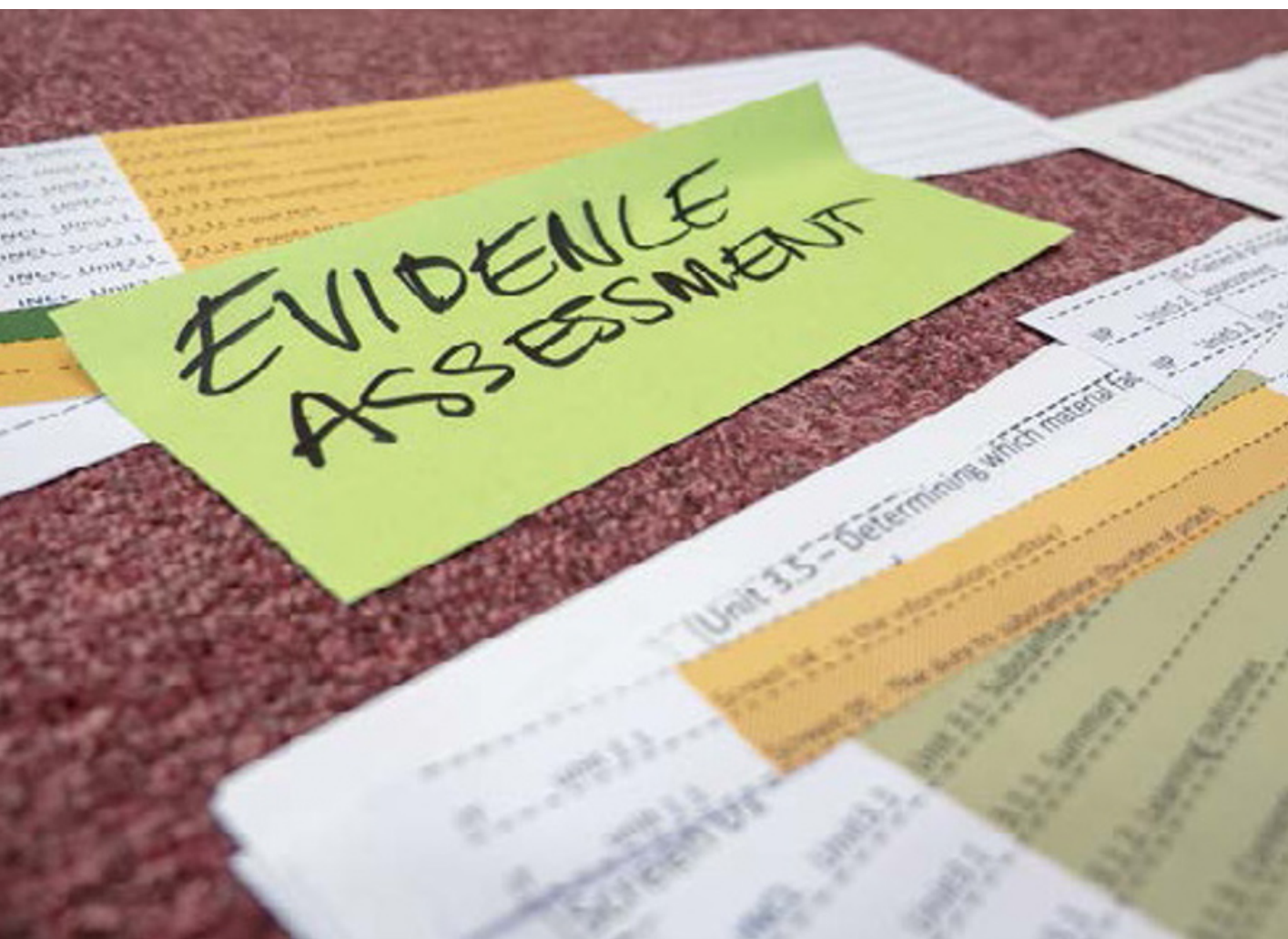
En nedenfra og opp-tilnærming til opplæringsutvikling

Yrkesrettet opplæring skal oppfylle yrkesmessige behov hos både arbeidsgiver og ansatte i planleggingen av det faglige utviklingsforløpet. ESQF er en rettesnor i arbeidet med å utvikle opplæring ved å sikre at dette skjer innenfor rammen av livslang læring.

Ifølge EUAAs opplæringsstrategi, som er i tråd med Bologna- og København-prosessene, skal all opplæring være kandidatfokuset og definert av læringsutbytte, som også er et kjernekrterium ved akkreditering. De europeiske standardene og retningslinjene for kvalitetssikring i høyere utdanning (ESG) fastsetter at

programmene skal være utformet med overordnede program mål som er i tråd med institusjonens strategi og har uttalte læringsutbytter. Standardene fastsetter også helt klart at en kvalifikasjon som er gitt etter gjennomføring av et program, bør være klart definert og kommunisert og også vise til det aktuelle læringsnivået. EUAA har fastsatt nivåene i ESQF ut fra Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket (EQF). Medlemsstatene kan også innpasse opplæringen etter ESQF (og følgelig EQF) og dermed gjøre det lettere å innpasse opplæringen til nasjonale kvalifikasjonsrammeverk (NKR).

Som beskrevet over, er ESQF innrettet mot et «kvalifikasjonsnivå», altså det nivået det forventes at deltakeren har oppnådd etter å ha gjennomgått et akkreditert studieprogram. Minstelengden på akkrediterte studieprogrammer varierer i EU. Noen land har akkreditert studieprogrammer med 30 studiepoeng (ECTS) (minimum 600 timers studier), mens andre insisterer på 60 studiepoeng. Derfor står læringsutbyttene som kreves for hvert kvalifikasjonsnivå for en stor del av innholdet. Enkeltmoduler eller -kurs vil sannsynligvis ikke kunne oppfylle en hel utdanningsstandard som beskrevet i ESQF, bare en del av den. Det tilsvarende læringsutbyttet vil derfor avspeile en klart definert del av utdanningsstandardene i ESQF.

Definisjon av læringsutbytter og nivå for en modul

I modulen er de overordnede læringsutbyttene (utdanningsstandardene) nedbrutt for å gjenspeile de mange underoppgavene som inngår i de overordnede yrkesstandardene. Disse underoppgavene er ikke nødvendigvis synlige i ESQF, men EUAA og medlemsstatene har definert dem grundig. Dessuten er de integrert i EUAAs verktøy for vurdering av opplæringsbehov (se over). Det forventes at en kandidat over tid vil bli i stand til å gå gjennom en modulerie som til sammen utgjør et program og oppnå alle læringsutbyttene på ESQF-nivå.

Når et læringsutbytte er definert, må det fastsettes hvilket nivå det er på. Dette skjer ved å sammenligne læringsutbyttet med utdanningsstandardene på samme læringsområde i ESQF. Om et læringsutbytte er ment å forberede kandidatene på å oppfylle en yrkesstandard på nivå B, bør det sammenlignes med de aktuelle utdanningsstandardene på nivå 6. Om læringsutbyttet er mer komplekst enn utdanningsstandard for ESQF-nivå 5 tilsier, bør det settes på nivå 6. Om læringsutbyttet tilsvarer eller er mindre komplekst enn utdanningsstandard for ESQF-nivå 5, hører det inn under nivå 5. Det er verdt å merke seg at kompleksiteten ikke fastsettes av typen læring (kunnskap, ferdighet eller ansvar/selvstendighet), da disse er likestilt, men av læringens bredde/omfang og dybde. Derfor kan en modul ha visse læringsutbytter som ligger over eller under det nivået som er angitt for modulen, men samlet sett beregnes nivået på grunnlag av det nivået det meste av læringen i modulen ligger på.

Etter at læringsutbyttene er utarbeidet, men før de er endelig ferdigstilt, må det utarbeides retningslinjer for den formelle vurderingen og bedømmelsen, og retningslinjene må sikre at de fastsatte læringsutbyttene kan vurderes på en rettferdig og konsekvent måte. Når det gjelder typer vurderinger, bør læringsdesignere se på arbeidsoppgavene slik de er definert i ESQF, slik at vurderingene blir så relevante som mulig (i den grad det er praktisk mulig) i forhold til arbeidsoppgaven. Om arbeidsoppgaven er å skrive en rapport, bør vurderingen også være en rapport, ikke et essay. Om arbeidsoppgaven er å gjenkjenne sårbarhetsindikatorer, bør vurderingen kreve det samme. Ofte vil et arbeidsbasert læringsmiljø danne den ideelle rammen for å vurdere praktiske ferdigheter og/eller om det påkrevde nivået av ansvar og selvstendighet er oppnådd.

Opplæringsutvikling

Når designfasen er avsluttet, altså fasen der arbeidsoppgaver og læringsutbytter blir definert og vurderings- og læringsstrategier samt stikkprøvevurderinger og bedømmelseskriterier blir fastsatt, begynner selve utviklingen av opplæringen.

Opplæringsutvikling består i å utforme læringsaktiviteter som vil lette kandidatenes vei fra opptakskrav til læringsutbytter og forberede dem på den formelle vurderingen.

Utfordringen med opplæringsutvikling er å sikre at læringsaktivitetene er direkte knyttet til læringsutbyttene og vurderingene som ble utformet i designprosessen og ikke forviller seg inn i annet læringsinnhold. Opplæring er en verdifull men kostbar ressurs for alle organisasjoner, så det er viktig at den blir målrettet for å oppnå læringen som ble definert og som kreves. ESQF vil være til stor hjelp i dette arbeidet.

ESQF avgrenser læringen som kreves for oppgavene etter kategori, kompleksitetsnivå og type læring. Arbeidsoppgavene som opplæringen er utformet for, og de tilsvarende læringsutbyttene i et kursdesign, skal baseres på de spesifikke kompetansene (yrkesstandardene) og læringsutbyttene som hvert kvalifikasjonsnivå (utdanningsstandardene) i ESQF krever. Modulutvikleren bør være kjent med strukturen og innholdet i hele ESQF, og spesielt med alle læringsområder som er tett forbundet med emnet som skal utvikles, for å sikre at de er kjent med hvilke grenser som gjelder for modulen. Disse grensene gjelder ikke bare for emnet eller faget, men også typen læring og kompleksitetsnivå.

Unngå overlapping

En vanlig feil er at man utvikler tilleggsinnhold for å «repetere» innhold fra andre områder. Om dette innholdet allerede finnes i andre opplæringsmoduler, er det mer effektivt å sjekke om kandidaten kan vise at han/hun har tilegnet seg den kunnskapen eller de ferdighetene som forutsettes ved å vise at de har fullført og bestått opplæringen, eller gjennom godkjenning av realkompetanse. Utvikleren bør ta med hensiktsmessige henvisninger til eksisterende materiell uten å gjenta det og opplyse om at mer avansert innhold ligger utenfor rammene for den aktuelle modulen.

Det er viktig at innholdsutviklere går gjennom kompleksitetsnivået i læringsutbyttene for modulen de jobber med, for å sikre at innholdet er på rett nivå. Utviklerne bør konsultere ESQF og ha full klarhet i kompleksitetsnivået over og under de læringsutbyttene som er definert for modulen, for å sikre at innholdet verken er for enkelt eller for vanskelig.

Utviklingen av arbeidsbasert læring arter seg noe annerledes enn utviklingen av nettbasert eller samlingsbasert læring. Imidlertid må utviklingen fortsatt være tydelig relatert til de spesifikke arbeidsoppgavene og læringsutbyttene som ble definert i designprosessen. Akkreditert arbeidsbasert læring krever fortsatt en opplæringsplan som dekker de læringsaktivitetene som skal gjennomføres på arbeidsplassen. Kandidatene skal ha de verktøyene og den støtten de trenger for å kunne følge med på og reflektere over egen læringsprosess, og som bidrar til at de oppnår læringsutbyttene og en summativ vurdering.

Alle vurderingsoppgaver (både formative og summative) bør omfatte alt læringsinnhold, være relevante i forhold til arbeidsoppgave og ligge på det kompleksitetsnivået som er angitt i læringsutbyttene for vurderingen. ESQF kan være svært nyttig for krysshenvisninger for å sikre at vurderingen er pålitelig.

Implementering/levering

ESQF kan spille en viktig rolle i implementeringen av opplæring og forbedre leveringen ved å knytte aktivitetene opp mot de spesifikke oppgavene som utføres i nasjonal sammenheng, slik at opplæringen faktisk blir yrkesrettet og relevant for kandidaten.

ESQF som et verktøy for kursledere

Det er kurslederens rolle å oppmuntre kandidaten til å jobbe selvstendig og samtidig sørge for tilstrekkelig veiledning og støtte, slik at kandidaten oppnår de fastsatte læringsutbyttene. Kurslederen må, i likhet med læringsdesignere og læringsutviklere, ha et tydelig bilde av grensene for modulene de leverer. Kurslederen bør være kjent med:

- ▶ hvilke krav som stilles til kandidatene med hensyn til forkunnskaper og ferdigheter, som definert i opptakskravene, og tidligere læringsutbytter. Utdanningsstandardene gir en god samlet oversikt over dette.
- ▶ den spesifikke arbeidsoppgaven kandidaten forventes å kunne gjennomføre etter å ha fullført og bestått læringen. Informasjon om dette finnes i yrkesstandardene.

ESQF SOM ET VERKTØY FOR KANDIDATER

Kandidatene står i fokus i ESQF, og de kan også bruke dette rammeverket. Når kandidatene har direkte tilgang til ESQF, blir de i stand til å reflektere over læringen de allerede har oppnådd, formell eller uformell, i løpet av karrieren. Denne typen informasjon kan inspirere kandidatene til å lære mer og selv ta ansvar for egen læringsutvikling. Dette er nøyaktig det ESG foreskriver og som ligger til grunn for ESQF. Ved å søke i EUAAs opplæringskatalog (European Asylum Curriculum Catalogue), som inneholder en oversikt over alle modulene EUAA tilbyr, vil kandidatene kunne finne den opplæringen de trenger. Katalogen kan også brukes til å finne den mest relevante opplæringen på nasjonalt plan.

Europeisk rammeverk for sektorkvalifikasjoner (ESQF) er et praktisk rammeverk, i motsetning til et nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk (NKR) eller det europeiske kvalifikasjonsrammeverket (EQF). Det gjør det mulig for kandidaten å gjenkjenne læringstyper og kompleksitet ved egen læring så langt (formell eller erfaringsbasert). Denne informasjonen (kombinert med åpen informasjon om prosedyrene for godkjenning av realkompetanse, retningslinjer for vurdering, vurderingsmatriser og eksempler på vurderinger) kan gi kandidaten tillit til egne læringsprestasjoner og ønske om å få kompetanse vurdert og godkjent.

- ▶ de spesifikke læringsutbyttene for modulen, inkludert kompleksitetsnivå og avgrensning mot nivået over og nivået under. Disse kan krysshenvises til ESQF.
- ▶ den spesifikke læringstypen som kreves for arbeidsoppgavene (kunnskap, ferdigheter, ansvar/selvstendighet eller en kombinasjon av disse i henhold til beskrivelsen av læringsutbytter). Disse er i tråd med læringstypene som er definert i ESQF.
- ▶ forholdet mellom læringen i den aktuelle modulen og den læringen som er definert i tilhørende moduler i et læringsforløp for å kunne gjøre hensiktsmessige henvisninger uten å gripe inn i læringsutbyttene fra annen læring. For eksempel kan en som holder kurs i intervjueteknikker ønske å forsikre seg om at kandidaten forstår hvordan han/hun skal legge opp en utspøringsstrategi som er relevant for å bringe på det rene om kravene til internasjonal beskyttelse er oppfylt. Samtidig bør vedkommende unngå å gjenta eller foregripe innhold i tilhørende moduler, som inklusjons- eller bevisvurderingsmodulen.

Selv om kurslederen ikke trenger å vise aktivt til ESQF, vil ESQF likevel gi dem opplysninger om disse problemstillingene. Rammeverket kan også være til hjelp i håndteringen av læringserfaringen. For eksempel kan det noen ganger oppstå problemer knyttet til kompleksiteten i læringen. En kandidat stiller et grunnleggende spørsmål

om et emne som allerede skulle vært dekket av tidligere læring, eller stiller et veldig vanskelig spørsmål som egentlig hører inn under opplæringen på et høyere nivå. Gitt at kurslederen er klar over «grensene» for den aktuelle opplæringen, kan han/hun si til kandidatene at spørsmålet faller utenfor rammene for denne opplæringen og fortelle hvor de kan finne svarene. Dette bidrar til effektiv håndtering av opplæringssituasjonen og vil være til nytte for alle kandidatene som deltar i økten.

Implementeringsperspektivet

Implementering som et ledd i opplæringsprogrammet er et mye bredere konsept for EUAA som EU-byrå enn for enkeltorganisasjoner som gjennomfører en behovsanalyse, avdekker hull, utformer læring for å tette hullene, leverer opplæring og deretter evaluerer. EUAA samordner først og fremst leveringen av opplæring for å tette læringshull i hele EU, operativt og i tredjeland. Selv om opplæringsbehovene er identifisert i begynnelsen av opplæringsprogrammet, er avveiningen mellom behov og ressurser en utfordring ved implementering av opplæringen.

Det fulle navnet på EQF er Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket for livslang læring, og et av de sentrale målene med EQF og andre kvalifikasjonsrammeverk er å fremme og oppmuntre til livslang læring. Det samme prinsippet gjelder for ESQF. Å bruke opplæring som et verktøy for harmonisert gjennomføring av CEAS er helt i tråd med EUAAs mandat. Faglig utvikling er en integrert del av dette og bør fremmes, oppmuntres og anerkjennes.

For å støtte opp under prinsippet om faglig utvikling i forbindelse med livslang læring, er det viktig at det er rom for godkjenning av ikke-formell og uformell læring når opplæring planlegges. Dette krever:

- ▶ Muligheter til å gjennomføre vurderinger med sikte på godkjenning av tidligere læring (realkompetanse), noe EUAA kan planlegge med medlemsstatenes hjelp.
- ▶ Aktiviteter som fremmer og oppmuntrer til godkjenning av realkompetanse.
- ▶ Informasjon til kandidater om prosesser for godkjenning av realkompetanse (inkludert hva som skjer hvis en kandidat ikke består) og uformell og ikke-formell læring, på et ikke-akademisk språk.
- ▶ Muligheter for realkompetansevurderinger på ethvert trinn i et læringsforløp. Realkompetansevurderinger bør derfor planlegges slik at kandidatene kan fullføre et sett moduler som kan føre til en kvalifikasjon.
- ▶ Ressurser for å evaluere vurderingene.

EUAA har som mål å gi bred tilgang til godkjenning av realkompetanse. Dette skal oppnås ved systematisk planlegging av muligheter for realkompetansevurderinger og ved å forsikre seg om at det offentliggjøres i god tid, slik at kandidatene har mulighet til å planlegge og forberede seg.

Kandidater som har søkt om godkjenning av realkompetanse bør sette seg inn i forløpene som gir mulighet for fleksibel læring og sikrer læringsprogresjon. ETNAT-verktøyet gir kandidatene enkel tilgang til ESQF, slik at de kan reflektere over egne formelle og uformelle læringsprestasjoner.

ESQF som grunnlag for arbeidsbasert læring

Det er mange ferdigheter og læringsutbytter innenfor «ansvar og selvstendighet» som krever arbeidsbasert læring for å kunne oppnås og vurderes på en meningsfull måte.

ESQF kan brukes i arbeidsbasert læring og veiledning for å omsette ferdigheter og ansvar i praksis og vurdere selvstendighetsbasert læring. Arbeidsbasert læring er helt sentralt i yrkesrettet opplæring.

Det er allment anerkjent at «learning by doing» er en god metode. Det betyr å anvende ny læring som er ervervet i et kurs på det arbeidsstedet hvor læringen finner sted. Kandidatene bør få tilstrekkelig støtte etter opplæringen, noe som innebærer at arbeidsbasert læring bør utvikles bredest mulig og veiledningsmuligheter utforskes.

Evaluering

I henhold til ESG omfatter de viktigste kravene til evaluering av opplæring en vurdering av:

- ▶ programinnhold i lys av den nyeste forskningen i det aktuelle faget, som en bekreftelse på at programmet er tidsmessig
- ▶ samfunnets endrede behov, i denne sammenhengen i asyl- og mottakssektoren
- ▶ kandidatenes arbeidsmengde, progresjon og gjennomføringsgrad
- ▶ hvor effektive prosedyrene for vurdering av kandidatene er
- ▶ kandidatenes forventninger og behov til og tilfredshet med programmet
- ▶ læringsmiljøet og støttetjenestene, og i hvilken grad de er egnet for programmets formål

Selvfølgelig er det ikke mulig å evaluere alle disse områdene hele tiden, men det er viktig at alle områdene evalueres systematisk. Videre har en del av disse områdene implikasjoner for ESQF som også må evalueres.

Som for behovsanalyser, er det mange tilgjengelige evalueringsmetoder, men det er mer eller mindre de samme prinsippene som ligger til grunn for alle. Den kritiske faktoren er hvordan evalueringsmaterialet bygges opp. Hvis vi bruker Kirkpatrick-modellen som eksempel, vil evalueringskravene i ESG bli vurdert i sammenheng med ESQF.

Reaksjon

Etter hver modul bør det gjennomføres en evaluering på reaksjonsnivå med kandidatene. Den bør omfatte arbeidsmengde, vurderingsprosedyre, læringsmiljø og forventninger, behov og tilfredshet. Det er mulig å formulere evalueringsspørsmål om forventninger, behov og tilfredshet ut fra at opplæringen EUAA gir er en yrkesopplæring, og ut fra i hvilken grad opplæringen oppfattes som relevant for bestemte arbeidsoppgaver.

Dersom det i enkelte moduler avdekkes gjennomgående problemer med hensyn til behov, forventninger og tilfredshet, bør dette evalueres ytterligere, slik at man kan identifisere årsaken til misnøyen. Dette kan få konsekvenser for ESQF, for eksempel hvis arbeidsoppgaver er definert på en måte som ikke svarer til forventningene, eller det oppstår misforståelser når det gjelder kompleksitetsnivå. Da blir det nødvendig å avklare om problemet er regionalt, bare gjelder én medlemsstat, eller er gjennomgående og gjelder all opplæring som leveres. Alle problemstillinger knyttet til ESQF bør registreres. I den periodiske gjennomgangen av ESQF vil man da kunne gripe fatt i problemet og iverksette aktuelle tiltak. Hvis problemet er til hinder for læring, må det håndteres før den periodiske gjennomgangen.

Med sikte på kontinuerlig forbedring av ESQF er det – akkurat som i utviklingsfasen – avgjørende med tilbakemeldinger om bruken av ESQF og verktøyets relevans i nasjonal kontekst.

Læring

Ved evaluering på læringsnivå tas det hensyn til progresjon, altså at en modul eller et program fullføres på en tilfredsstillende måte og at kandidaten kan ta fatt på neste relevante læringssekvens. Resultatene fra vurderinger brukes også for å evaluere læringen.

ESQF og gjennomføring av summative vurderinger (sluttvurderinger)

Den sterkeste indikatoren på læring er prestasjoner i de summative vurderingsoppgavene. Derfor bør summative vurderinger være i samsvar med yrkesstandardene som er definert i ESQF. Det er viktig med stor årvåkenhet i gjennomføringen av sluttvurderingene. Generelt forventes det at prestasjonene i sluttvurderingene følger en normalfordelingskurve. Moduler der kandidatene aldri eller sjelden stryker på første forsøk, eller omvendt, der mange stryker, er en indikator på problemer. Det samme gjelder moduler der ingen eller bare få kandidater oppnår et utmerket resultat, eller mange oppnår et utmerket resultat. Det kan være mange årsaker til denne typen problemer med sluttvurderinger, men det som er viktig når det gjelder kvalifikasjonsrammeverket, er kompleksitetsspørsmålet og om kompleksiteten i den summative vurderingsoppgaven står i forhold til kompleksiteten i læringsutbyttet, og at både læringsaktiviteter og opplæringsinnhold står i forhold til begge.

Atferdsendringer

Selv om evaluering av atferdsendringer ikke er et krav i ESG (dette er ikke noe akademiske institusjoner systematisk er i stand til å gjøre), er det av svært stor betydning for EUAA. Bidrar opplæringen eller læringen til at kandidaten faktisk blir i stand til å gjennomføre oppgavene på arbeidsplassen? Evaluering av atferdsendringer kan gjennomføres på mange måter, men metoden bør ta utgangspunkt i yrkesstandardene og underoppgavene de omfatter.

Tilbakemeldinger fra tidligere kandidater og veilederne deres når det gjelder prestasjoner etter gjennomgått opplæring i spesifikke oppgaver, sikrer en oppgaveorientert evaluering. Tilbakemeldingene kan være direkte relatert til analysen av opplæringsbehov og utforming av opplæringen og gå direkte på de delene av læringen som er knyttet til disse oppgavene, eller på den summative vurderingen av oppgavene.

Organisasjonens resultater

Det siste nivået i evalueringen er kanskje det vanskeligste å måle og er heller ikke omfattet av noen krav i ESG. I og med at EUAs opplæring har som mål å bidra til en harmonisert gjennomføring av det felles europeiske asylsystemet (CEAS), er det viktig å fastsette måleparametere som kan vise at utviklingen går i den retningen.

Antallet medlemsstater, tredjeland og organisasjoner som bruker opplæringsmodulene i det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (EAC), er en viktig parameter i denne sammenhengen. Europeisk rammeverk for sektorkvalifikasjoner (ESQF) inneholder også en parameter som kan brukes for å vise hvilken rolle medlemsstatens egen opplæring spiller for denne harmoniseringen.

Som vi skal se nærmere på, er en av fordelene med å utvikle et rammeverk for sektorkvalifikasjoner på europeisk plan at man får et felles referanseverktøy for CEAS. Felles utdanningsstandarter og yrkesstandarter vil bidra til økt harmonisering. Medlemsstatenes bruk av ESQF kan gjøre det lettere å måle hvordan opplæring har bidratt til økt overholdelse av CEAS i nasjonal sammenheng og danne grunnlag for bredere evalueringer.

Strategisk planlegging

Ettersom alle arbeidsoppgaver og utdanningsstandarter (læringsutbytter) som kreves for å gjennomføre disse oppgavene er kartlagt i ESQF, kan dette rammeverket brukes som et strategisk verktøy for langtidsplanlegging mot opplæringsmål.

Periodisk gjennomgang av ESQF

Kvalifikasjonsrammeverk, også sektorspesifikke, bør være underlagt de samme prosedyrene for kvalitetssikring som moduler og programmer. Evaluering av opplæring som utføres i den ordinære evalueringssyklusen kan avdekke indikatorer på problemer med ESQF. ESQF blir også påvirket av eventuelle endrede behov i kravene som stilles til ansatte i asyl- og mottakstjenesten.

Den mest effektive måten å validere ESQF på, i tillegg til tiltakene som allerede er iverksatt, er å bruke rammeverket. Tilbakemeldinger og evalueringer vil bli innhentet på en systematisk, strukturert måte fra brukerne av ESQF, både internt i EUAA og i EU*-landene.

Imidlertid bør ikke ESQF endres til stadighet. Med mindre det oppstår et betydelig problem som kan svekke gyldigheten til ESQF (det vil da komme et addendum), bør grundig revisjon av rammeverket foretas innenfor rammen av det ordinære periodiske kvalitetssikringsprogrammet, altså hvert femte år regnet fra publikasjonsdato.

Europeisk rammeverk for sektorkvalifikasjoner

Prinsipper og terminologi

Europeisk rammeverk for sektorkvalifikasjoner (ESQF) er basert på nedenstående prinsipper og terminologi, som avklarer hvordan begrepene brukes i ESQF og redegjør for de overordnede prinsippene som er lagt til grunn for utviklingen av rammeverket.

Hovedprinsipper for ESQF

■ **ESQF er inkluderende, men ikke pålagt:** ESQF skal gjenspeile alle arbeidsoppgaver og all læring for alle ansatte i asyl- og mottakstjenesten i hele EU. Det betyr imidlertid ikke at alle medlemsstatene er pålagt å inkludere enhver arbeidsoppgave eller læring i ESQF for sine ansatte.

■ **Struktur:** Yrkesstandardene og utdanningsstandardene i ESQF er tredelt: «Generisk kompetanse – ansatte i asyl- og mottakstjenesten», «Spesifikk kompetanse – ansatte i asyl- og mottakstjenesten» og «Tilsyns- og ledelseskompetanse». For hver del er «kompetanseområdene» listet opp i første kolonne. Med denne strukturen unngår man overlapping i yrkesstandardene. For eksempel er det elementer av kommunikasjonskompetanse eller lovgivning, retningslinjer og prosedyrer som er relevante for de fleste oppgaver de ansatte i asyl- og mottakstjenesten har. Derfor er disse standardene definert som generelle.

■ **Nivåene viser til kompleksitet, ikke karakter:** Yrkesstandardene er klassifisert i nivå A, B og C, der «A» er de minst komplekse oppgavene og «C» de mest komplekse. Det samme gjelder utdanningsstandardene, som er satt opp i tallkolonner (5–7) som viser til kompleksitetsnivået som er definert i Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket for livslang læring (EQF). Dette er et litt vanskelig konsept, for vanligvis vil man sette oppgaver inn i et hierarki, ikke klassifisere dem etter kompleksitet.

■ **Tomme felt:** Rammeverket definerer dagens yrkesstandards slik de er fastsatt og godkjent av medlemsstatene. Noen ganger finnes det ikke eller er ikke planer om «mindre komplekse» eller «mer komplekse» yrkesstandards innenfor et «kompetanseområde». Da er feltene tomme. Dette er helt naturlig. Det samme gjelder for utdanningsstandardene.

■ **ESQF er overordnet:** Yrkesstandardene er beskrevet på et overordnet nivå. Det innebærer at de omfatter konkrete arbeidsoppgaver som er direkte knyttet til dem, samt underoppgaver som må utføres for å oppnå yrkesstandardene. For eksempel vil «Vurdere søknader

for å avgjøre om internasjonal beskyttelsesstatus skal gis, utelukkes eller avsluttes på grunnlag av alle relevante bevis og informasjon i ordinære asylsaker» omfatte en rekke underoppgaver, som å gjennomføre en risikoanalyse, identifisere hva slags bevis som er relevante for en søknad og treffe en beslutning. Underoppgaver i en yrkesstandard kommer inn i bildet når man skal vurdere opplæringsbehov og utarbeide opplæring, selv om de ikke er synlige i ESQF-matrisen.

■ **Hele asyl- og mottakstjenesten:** Hver gang det er en henvisning til «hele asylprosessen», menes både behandling av asylsøknader og mottak av asylsøkere.

■ **Språk:** ESQF inneholder ingen henvisninger til språkferdigheter, da det finnes et eget felles europeisk rammeverk for språk.

■ **Andre yrker som er involvert i asylprosessen:** Dette rammeverket er utarbeidet spesielt for saksbehandlere i asyl- og mottakstjenesten. Det er med hensikt at det ikke omfatter andre yrkesutøvere, for eksempel tolker, selv om tolker er av helt avgjørende betydning i «hele asylprosessen». Grunnen er at disse andre yrkene tilhører andre «sektorer» innenfor yrkesrettet opplæring og derfor er eller vil bli gjenstand for kvalifikasjonsrammeverk som er spesifikke for den aktuelle sektoren. Dette innebærer imidlertid ikke at utøvere av andre yrker ikke kan delta i opplæring eller deler av opplæring som er innført som et ledd i gjennomføringen av det felles europeiske asylsystemet (CEAS).

Terminologi

Begrep brukt i ESQF	Definisjon/forklaring brukt i yrkes- og utdanningsstandardene	Definisjon i henhold til ordlisten til Det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (European Asylum Curriculum), med lenker til ordlisten til Det europeiske migrasjonsnettverket (European Migration Network – EMN) når tilgjengelig
Alternativer til internering	Alternativer til internering er tiltak som kommer i stedet for internering og dermed full begrensning av den personlige friheten, der vedkommende (tredjelandsborgeren) får anledning til å oppholde seg på et bestemt sted forutsatt at han/hun har oppfylt gjeldende vilkår og restriksjoner som delvis begrenser bevegelsesfriheten. Slike alternativer kan for eksempel være meldeplikt og bestemt oppholdssted, økonomisk garantistillelse eller innlevering av reisedokumenter, elektronisk kontroll osv. Kilde: EMN Focussed Study 2014	
Asylprosedyre		Asylprosedyre Denne omfatter alle trinnene i forbindelse med en søknad om internasjonal beskyttelse , fra søknaden sendes inn og til det er fattet et endelig vedtak , og omfatter også søkerens rettigheter og plikter. Juridisk(e) referanse(r): Prosedyredirektivet EAC-opplæringsmodul(er): CEAS, prosedyredirektivet EUAAs praktiske verktøy: Tilgang til asylprosedyren; Juridisk analyse: Asylprosedyrer og prinsippet om vern mot utsendelse Omtales også som: Internasjonal beskyttelsesprosedyre
Asylprosess	Asylprosess er et begrep som brukes for å angi at standarden utelukkende gjelder asylprosesser, ikke mottaksprosesser.	
Asylsammenheng	Viser til asyl og mottak.	
Dublin	Identifisering og håndtering av Dublin-saker er underoppgaver i de overordnede yrkesstandardene. For eksempel kommer Dublin-saker i ESQF inn under «Bevisvurdering og beslutningstaking» (20e): <i>Fastsette ansvar for behandling av søknader om internasjonal beskyttelse</i>	
Gjennomføre intervjuer	Med å gjennomføre intervjuer menes å gjennomføre et formelt personlig intervju slik det er definert i «Praktisk veileder: Personlig intervju». Det vil være mange situasjoner der ansatte i asyl- og mottakstjenesten vil ønske å stille søkerne spørsmål av ulike grunner, inkludert i forbindelse med utfylling av skjemaer. Slike spørsmål kommer inn under underoppgavene til Allmenn kommunikasjon.	
Hele asylprosessen	Hele asylprosessen er et begrep som brukes for å vise at standarden gjelder både asylprosessen og mottaksprosessen.	
Informasjons- og dataanalyse	Denne delen omfatter innsamling og analyse av alle former for data knyttet til asyl og mottak, unntatt landinformasjon som behandles i en annen del.	

Begrep brukt i ESQF	Definisjon/forklaring brukt i yrkes- og utdanningsstandardene	Definisjon i henhold til ordlisten til Det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (European Asylum Curriculum), med lenker til ordlisten til Det europeiske migrasjonsnettverket (European Migration Network – EMN) når tilgjengelig
Inkluderende og trygt miljø	Et inkluderende og trygt miljø skal sikre at alle søkere, uansett om de har «særlige behov» (se definisjon) eller mangfoldsproblemer eller ikke, skal kunne føle seg trygge i asyl- eller mottaksmiljøet.	
Kommunikasjonsferdigheter	Kompetanseområdet «Allmenn kommunikasjon» omfatter tre kommunikasjonsnivåer knyttet til asyl- og mottaksfeltet. I underoppgavene beskrives ferdighetene nøyaktig, men i prinsippet omfatter hvert nivå: Nivå A: Lytte aktivt, stille grunnleggende spørsmål og få fram (elisitere) informasjon (fylle ut skjema), bygge relasjoner, ikke-verbal kommunikasjon, kulturelle hensyn i kommunikasjon. Nivå B: Avanserte ferdigheter med hensyn til å få fram informasjon, emosjonell kompetanse, skriftlige begrunnelser. Nivå C: Utvise diplomati, håndtere media, kommunisere med spesifikke målgrupper (f.eks. svært unge), organisatoriske kommunikasjonsstrategier.	
Kvalitetssikring av asyl- og mottaksprosessen kontra kvalitetsstyring	Kvalitetssikring av asyl- og mottaksprosessen viser bare til kvaliteten på de beslutningene som tas i en søkers sak. Kvalitetsstyring gjelder alle prosesser i organisasjonen og er ikke konkret knyttet til beslutninger som tas i en søkers sak.	

Begrep brukt i ESQF	Definisjon/forklaring brukt i yrkes- og utdanningsstandardene	Definisjon i henhold til ordlisten til Det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (European Asylum Curriculum), med lenker til ordlisten til Det europeiske migrasjonsnettverket (European Migration Network – EMN) når tilgjengelig
Landinformasjon	Oppgavene som hører inn under «landinformasjonsforskning» viser til forskning og utvikling av landinformasjonsprodukter (se definisjon) av landinformasjonsforskere (se definisjon). Bruken av landinformasjon og gjennomføring av mindre undersøkelser av den seneste utviklingen av situasjonen gjenspeiles i «Bevisvurdering og beslutningstaking».	Landinformasjonsprodukt Enhver type sluttprodukt for landinformasjon som brukes som underlag for saksbehandlere som skal treffe avgjørelser om flyktningstatus (RSD)³. Landinformasjonsprodukter omfatter generelle rapporter/temarapporter, faktaark, kronologiske oversikter, utredningsrapporter og besvarelser på konkrete henvendelser. Juridisk(e) referanse(r): Statusdirektivet (landinformasjon), prosedyredirektivet (landinformasjon) EAC-opplæringsmodul(er): Landinformasjon EUAAs praktiske verktøy: Verktøy og tips til nettbaserte undersøkelser Landinformasjonsforsker En forsker som framskaffer landinformasjonstjenester til saksbehandlere som skal treffe avgjørelser om flyktningstatus. En landinformasjonsforsker samler inn, velger ut og validerer landinformasjon og utarbeider ofte landinformasjonsprodukter. Han/hun iverksetter også undersøkelser i landinformasjonsrelaterte saker for å kontrollere fakta, hendelser eller situasjoner og bygge opp kunnskap om et bestemt land. Juridisk(e) referanse(r): Statusdirektivet (landinformasjon), prosedyredirektivet (landinformasjon) EAC-opplæringsmodul(er): Landinformasjon EUAAs praktiske verktøy: Verktøy og tips til nettbaserte undersøkelser Omtales også som: Landinformasjonsanalytiker, landinformasjonseksperter, landekspert, landrådgiver
Metoder	En metode er en prosess for å gjennomføre en konkret oppgave, for eksempel bevisvurdering.	
Mottaksprosess	Mottaksprosess er et begrep som brukes for å vise at standarden utelukkende gjelder mottaksprosesser, ikke asylprosesser.	
Ordinære og komplekse asylsaker	Ordinære og komplekse asylsaker er begreper som brukes for å angi kompleksitet når det gjelder krav til dypere kunnskap eller mer inngående ferdigheter for å håndtere saken. Merk at hver sak skal behandles individuelt. Ordinær/standard viser til saker der den aktuelle situasjonen, bevisene og risikoen er noe asylmyndighetene jevnlig møter på. Kompleks viser til saker der den aktuelle situasjonen, bevisene eller risikoen er av ny eller sjelden art, juridisk utfordrende eller krever spesialkompetanse for å innhente bevis.	

³ Refugee Status Determination

Begrep brukt i ESQF	Definisjon/forklaring brukt i yrkes- og utdanningsstandardene	Definisjon i henhold til ordlisten til Det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (European Asylum Curriculum), med lenker til ordlisten til Det europeiske migrasjonsnettverket (European Migration Network – EMN) når tilgjengelig
Ordinært asylintervju Komplekse og/eller ikke-standardiserte asylintervjuer	Et ordinært asylintervju viser til intervjuer der den aktuelle situasjonen og bevisene er noe asylmyndighetene jevnlig treffer på. Komplekse eller ikke-standardiserte intervjuer er intervjuer som på grunn av de rettslige omstendighetene krever avanserte intervjueteknikker, for eksempel i komplekse eksklusjonssaker, eller dybdeforståelse av kognitive funksjoner og kognitiv utvikling for å finne fram til den mest egnede metoden for å framskaffe (elisitere) informasjon.	
Prosesser og prosedyrer	En prosess definerer de overordnede trinnene eller fasene i en hendelse. Asylprosessen begynner med registreringen og fortsetter med søknad, avgjørelse og påfølgende trinn, som vil avhenge av utfallet av avgjørelsen. En prosedyre er en detaljert redegjørelse for et konkret tiltak. I en registreringsprosedyre redegjøres det for eksempel nærmere for alle trinnene som kreves for å åpne en sak. Derfor kan en prosess omfatte mange ulike prosedyrer.	
Registrering	I forbindelse med ESQF omfatter begrepet registrering formalisering av en søknad om internasjonal beskyttelse hos vedtaksmyndigheten eller et annet organ, avhengig av nasjonal praksis.	Registrering av søknad om internasjonal beskyttelse Som andre fase i tilgang til asylprosedyren må søknaden registreres slik at rettighetene og pliktene som følger av søknaden blir mer effektive. Fristene her er regulert i artikkel 6 i prosedyredirektivet. Juridisk(e) referanse(r): Prosedyredirektivet EAC-opplæringsmodul(er): CEAS, Innføring i internasjonal beskyttelse, Prosedyredirektivet, registrering av søknad om internasjonal beskyttelse EUAAs praktiske verktøy: Tilgang til asylprosedyren Må ikke forveksles med: søke om internasjonal beskyttelse ; levere inn en søknad om internasjonal beskyttelse [se under] Levere søknad om internasjonal beskyttelse Tredje trinn i tilgang til asylprosedyren , formalisering av en søknad om internasjonal beskyttelse , – å levere inn et skjema, eventuelt en offisiell rapport dersom nasjonal lovgivning tilsier det, til vedkommende myndigheter i den berørte medlemsstaten. Juridisk(e) referanse(r): Prosedyredirektivet EAC-opplæringsmodul(er): CEAS, Innføring i internasjonal beskyttelse, Prosedyredirektivet EUAAs praktiske verktøy: Tilgang til asylprosedyren ; Juridisk analyse: Asylprosedyrer og prinsippet om vern mot utsendelse EMNs ordliste: Levere søknad om internasjonal beskyttelse Må ikke forveksles med: søke om internasjonal beskyttelse ; registrering av søknad om internasjonal beskyttelse
Regler for god praksis	Omfatter yrkesetiske regler, atferdsregler og yrkesetikk for ansatte i asyl- og mottakstjenesten.	

Begrep brukt i ESQF	Definisjon/forklaring brukt i yrkes- og utdanningsstandardene	Definisjon i henhold til ordlisten til Det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (European Asylum Curriculum), med lenker til ordlisten til Det europeiske migrasjonsnettverket (European Migration Network – EMN) når tilgjengelig
Sosial nød	Sosial nød er et begrep som brukes for å dekke stress eller traumer og problemer med egenomsorg som en søker kan ha. Merk: Problemer med stress, traumer og egenomsorg som gjelder ansatte, kommer inn under kompetanseområdet «Velvære på arbeidsplassen». Det samme når det gjelder søkere kommer inn under kompetanseområdet «Psykososial støtte og veiledning».	
Spørsmål	Å framskaffe (elisitere) informasjon gjennom å stille spørsmål anses ikke som intervjuer i EQSF. For en forklaring på hva som omfattes av «intervju», se definisjonen av «Gjennomføre intervju» over.	
Søker	Med «søker» menes enhver person som er gjenstand for en søknad om internasjonal beskyttelse, fra de første stadiene i prosessen og helt fram til prosessen avsluttes i henhold til det felles europeiske asylsystemet (CEAS).	Person som søker om internasjonal beskyttelse En statsborger fra et tredjeland eller en statsløs person som har innlevert en søknad om internasjonal beskyttelse som ennå ikke er avgjort ved endelig vedtak. Juridisk(e) referanse(r): Statusdirektivet, prosedyredirektivet EAC-opplæringsmodul(er): CEAS, Inklusjon EMNs ordliste: person som søker om internasjonal beskyttelse Relatert(e) begrep(er): asylsøker, søknad om internasjonal beskyttelse Må ikke forveksles med: mottaker av internasjonal beskyttelse (asyl)

Begrep brukt i ESQF	Definisjon/forklaring brukt i yrkes- og utdanningsstandardene	Definisjon i henhold til ordlisten til Det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (European Asylum Curriculum), med lenker til ordlisten til Det europeiske migrasjonsnettverket (European Migration Network – EMN) når tilgjengelig
Søker med særlige behov	Dette omfatter søkere som har behov for særskilt saksbehandlingsprosedyre og/ eller særskilte innkvarteringsforhold.	Søkere som har behov for særskilt saksbehandlingsprosedyre En person som søker om internasjonal beskyttelse og som har begrensede muligheter til å bli omfattet av rettighetene og overholde pliktene som er fastsatt i prosedyredirektivet på grunn av individuelle omstendigheter som alder, kjønn, seksuell legning, kjønnsidentitet, funksjonshemning, alvorlig sykdom, psykisk lidelse eller konsekvenser av tortur, voldtekt eller andre former for psykisk, fysisk eller seksuell vold. Juridisk(e) referanse(r): Prosedyredirektivet EAC-opplæringsmodul(er): Intervjue sårbare personer EUAAs praktiske verktøy: Identifisering av søkere med særlige behov (Identification of Persons with Special Needs – IPSN) EMNs ordliste: søker som har behov for særskilt saksbehandlingsprosedyre Relatert(e) begrep(er): sårbare søker Må ikke forveksles med: søker som har behov for særskilte innkvarteringsforhold [se under] Søker som har behov for særskilte innkvarteringsforhold En sårbare søker som har behov for særskilt saksbehandlingsprosedyre for å omfattes av rettighetene og overholde pliktene som er fastsatt i mottaksdirektivet. Juridisk(e) referanse(r): Mottaksdirektivet EAC-opplæringsmodul(er): Mottak, Intervjue sårbare personer EUAAs praktiske verktøy: Identifisering av søkere med særlige behov (Identification of Persons with Special Needs – IPSN) EMNs ordliste: søker som har behov for særskilte innkvarteringsforhold Relatert(e) begrep(er): sårbare søker Må ikke forveksles med: søker som har behov for særskilt saksbehandlingsprosedyre [se over]
Tilsyn, administrasjon og ledelse	I forbindelse med ESQF: Tilsyn viser til de laveste nivåene i ledelsesstrukturen og omfatter direkte tilsyn med underordnede arbeid. Administrasjon viser i prinsippet til mellomnivået i ledelsesstrukturen og omfatter direkte styring av (menneskelige, økonomiske og infrastrukturmessige) ressurser med sikte på å nå organisasjonens mål. Ledelse viser i prinsippet til det øverste nivået i ledelsesstrukturen, med ansvar for den strategiske styringen av organisasjonen eller av konkrete prosjekter. Innenfor disse definisjonene kan ledere likevel ha administrativt ansvar. Begrepet «leder» brukes ofte i forbindelse med å lede et team, som i denne sammenhengen mer blir som tilsyn.	
Tilsyns- og ledelseskompentanse	Denne delen av ESQF omhandler oppgaver som er knyttet til tilsyn og ledelse. Det betyr imidlertid ikke at disse oppgavene nødvendigvis må utføres av tjenestepersoner som har en tilsyns- eller lederrolle.	

Begrep brukt i ESQF	Definisjon/forklaring brukt i yrkes- og utdanningsstandardene	Definisjon i henhold til ordlisten til Det europeiske opplæringsprogrammet for asylsaksbehandling (European Asylum Curriculum), med lenker til ordlisten til Det europeiske migrasjonsnettverket (European Migration Network – EMN) når tilgjengelig
Velvære på arbeidsplassen	Velvære på arbeidsplassen er et overordnet begrep for helse og velferd på arbeidsplassen.	
Verktøy og teknikker	Verktøy er tekniske innretninger som programvare eller registre som brukes når oppgaver skal gjennomføres. Teknikker er måten oppgavene gjennomføres på i praksis, for eksempel intervjuetnikker.	

Vedlegg

Gjennom hele den praktiske veilederen understrekes det at yrkesstandardene er overordnet. Det vil si at hver yrkesstandard omhandler flere oppgaver.

Lenger ned er flere yrkesstandarter nærmere beskrevet. Beskrivelsen er ikke uttømmende, men gir et inntrykk av hvordan yrkesstandardene ble utviklet.

Eksemplene er hentet fra følgende kompetanseområder:

- Generisk kompetanse – ansatte i asyl- og mottakstjenesten – Lovgivning, retningslinjer og prosedyrer
- Spesifikk kompetanse – ansatte i asyl- og mottakstjenesten – Sårbarhet (relevant for hele asylprosessen), Bevisvurdering og beslutningstaking (i asylprosessen).

EUAAs verktøy for vurdering av opplæringsbehov (EUAA Training Needs Analysis Tool – ETNAT) skal være et verktøy for praktisk anvendelse av ESQF. Ved hjelp av dette rammeverket vil praktikere bli i stand til å velge oppgaver og se hvordan de passer inn i relevant opplæring.

Kompetanse- område	Type kompetanse	Yrkesstandard	Kompleksitet	Oppgave
Lovgivning, retningslinjer og prosedyrer	Kunnskap om	Relevante lover, retningslinjer og prosedyrer på asylfeltet i samsvar med nasjonale/ europeiske/internasjonale rettslige rammer (1a)	A	Ta imot en søknad om internasjonal beskyttelse i tråd med EUs og internasjonale rettslige rammer
				Identifisere indikatorer på at søkere og saker som behandles omfattes av Dublin-regelverket
				Identifisere grunnprinsippene ved internasjonal beskyttelse i EU
				Identifisere grunner for eksklusjon og de vanligste handlingene som gir grunn til eksklusjon
				Identifisere personer som kan ønske å søke om internasjonal beskyttelse
	Evne til å	Anvende lover, retningslinjer og prosedyrer på asylfeltet, i henhold til den enkeltes rolle (1b)	A	Identifisere og samle inn bevis knyttet til Dublin- prosedyren, både muntlig fra søkeren og fra søkerens saksmappe
				Identifisere kategorier av personer som potensielt kan ekskluderes i forbindelse med stor tilstrømning
				Identifisere informasjon i en enkeltsak som kan tyde på at den kan være en eksklusjonssak
				Gi personer som søker om internasjonal beskyttelse, men som er identifisert som potensielle Dublin-saker, nødvendig informasjon i henhold til artikkel 4 i Dublin III-forordningen
				Gi informasjon til personer som kan ønske å søke om internasjonal beskyttelse
	Tar ansvar for å	Overholde grunnleggende rettslige rammer for den enkelte stilling (1c)	A	Overholde lover, retningslinjer og prosedyrer som konkret gjelder overlevere etter vold
				Avgjøre om en søker som ut fra indikatorene kan være en Dublin-sak, skal overføres til Dublin-enheten
				Gi personer som kan ønske å søke om internasjonal beskyttelse tilgang til asylprosedyren
				Gi Dublin-enheten alle relevante bevis som er samlet inn om søkeren når en sak overføres
				Sette inn beskyttelsestiltak i forbindelse med identifisering i en overføringssak

Kompetanse-område	Type kompetanse	Yrkesstandard	Kompleksitet	Oppgave
Lovgivning, retningslinjer og prosedyrer	Kunnskap om	Lover, retningslinjer, prosedyrer og rettspraksis på asylområdet på bakgrunn av nasjonale, internasjonale og EUs rettslige rammer (1d)	B	Anvende definisjonen på subsidiær beskyttelse i henhold til folkeretten og EUs asylregelverk
				Anvende relevante rettslige rammer og instrumenter ved vurdering av grunner til eksklusjon for personer som ikke har behov for internasjonal beskyttelse
				Anvende definisjonen på flyktning i forbindelse med Flyktningkonvensjonen og EUs asylregelverk
				Vurdere hvilken stat som har ansvar for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse
				Kontekstualisere UNHCRs søknadskategorier, ulike prioriteringsnivåer ved bruk av registreringsskjemaet for overføring og søknad ved kommisjonsuttak
				Organisere en Dublin-overføring
				Behandle (sende eller besvare) anmodninger om overtakelse av ansvar, tilbaketaking, informasjon og fornyet vurdering
				Bruke relevante bevis og dokumentasjon for å fastslå hvilken stat som har ansvar for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse
	Evne til å	Gi muntlige og/eller skriftlige juridiske og saksbehandlingsmessige anbefalinger i ordinære asylrelaterte problemstillinger til alle relevante aktører (1e)	B	Analysere en søknad om internasjonal beskyttelse i forhold til definisjonen på flyktning i henhold til nasjonal lovgivning, EUs asylregelverk og Flyktningkonvensjonen
	Kunnskap om	Begreper som er relevante for asylretten og saksbehandlingskrav i konkrete komplekse problemstillinger knyttet til internasjonal beskyttelse (dvs. eksklusjon, opphør, tilbakekall) (1g)	C	Vurdere hvilken stat som har ansvar for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse i saker med høyt kompleksitetsnivå
				Identifisere begreper, konkrete lovhjemler og krav til saksbehandlingen i komplekse eksklusjonsrelaterte problemstillinger

Kompetanse- område	Type kompetanse	Yrkesstandard	Kompleksitet	Oppgave
Lovgivning, retningslinjer og prosedyrer	Evne til å	Gi muntlige og skriftlige juridiske anbefalinger og anbefalinger i ikke-standardiserte og/eller komplekse problemstillinger på asylfeltet til alle relevante aktører (1h)	C	Anvende prinsippene for bevisbyrde og -krav på komplekse eksklusjonsrelaterte problemstillinger
				Avgjøre om en person oppfyller alle deler av eksklusjonsbestemmelsene ut fra relevante bevis og innsamlet informasjon
				Tolke og anvende komplekse begreper knyttet til beskyttelse av flyktninger
				Tolke og anvende komplekse begreper knyttet til subsidiær beskyttelse
				Framskaffe en juridisk analyse for å underbygge en avgjørelse av om en eksklusjonsbestemmelse får anvendelse i komplekse enkeltsaker
				Velge ut bevis og informasjon som oppfyller anvendelseskriteriene i komplekse saker
Sårbarhet	Evne til å	Anvende avanserte intervjustrategier for å planlegge, forberede, gjennomføre og dokumentere komplekse og/eller ikke-standardiserte asylintervjuer (18h)	C	Gjennomføre et personlig asylintervju med et barn i samsvar med asylintervjumetoden
				Gjennomføre et personlig asylintervju med en LHBTI-søker i samsvar med asylintervjumetoden
				Gjennomføre et personlig asylintervju med en søker som kan være offer for menneskehandel i samsvar med asylintervjumetoden
	Evne til å	Evaluerer bevis, intervjuutskrifter og relevant landinformasjon opp mot lovkrav i ikke- standardiserte eller komplekse asyl- og klagesaker (19h)	C	Vurdere asylsøknader fra barn i samsvar med EUAAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Vurdere asylsøknader fra LHBTI-søkere i samsvar med EUAAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Vurdere asylsøknader fra personer som kan være ofre for menneskehandel, i samsvar med EUAAAs strukturerte metode for bevisvurdering
	Evne til å	Identifisere søkere med særlige behov (23b)	A	Identifisere søkere som kan ha særlige behov

Kompetanse-område	Type kompetanse	Yrkesstandard	Kompleksitet	Oppgave
Sårbarhet	Kunnskap om	Vurdere potensielle konsekvenser av sårbarheter på graden av medvirkning i hele asylprosessen (23d)	B	Anvende en kjønns sensitiv tilnærming i hele asylprosessen
				Identifisere kjønnsbasert og LHBTI-basert vold
				Ivareta rettighetene til mulige ofre for kjønnsbasert eller LHBTI-basert vold
				Vurdere barns sårbarheter gjennom hele asylprosessen
				Identifisere konsekvenser og/eller risiko knyttet til sårbarhet hos voldsoverlevende gjennom hele asylprosessen.
				Tolke og anvende lover, retningslinjer og prosedyrer som gjelder barn, herunder rettspraksis
				Identifisere, vurdere og iverksette relevante tiltak når det gjelder menneskehandel
	Evne til å	Planlegge og iverksette tiltak i forhold til søkerens sårbarheter (23e)	B	Identifisere praktiske behov som oppstår hos barn gjennom hele asylprosessen.
				Handle hensiktsmessig for å ta hensyn til de vanligste utfordringene i møte med barn
				Behandle en søknad om internasjonal beskyttelse på grunnlag av kjønnsbasert eller LHBTI-basert vold
				Identifisere praktiske behov som oppstår hos voldsoverlevende i asylprosedyrer
				Identifisere og anvende internasjonal, europeisk og nasjonal lovgivning og rettspraksis i forhold til voldsoverlevende i asylprosedyrer
				Foreslå tiltaksplaner som dekker behov som kan oppstå på grunn av sårbarheter hos voldsoverlevende i asylprosedyrer
				Håndtere et møte med et mulig offer for menneskehandel på en god måte
	Tar ansvar for å	Sørge for at det blir tatt hensyn til behov som kan oppstå på grunn av sårbarheter hos søkeren i avgjørelser og tiltak (23f)	B	Gi informasjon til mulige ofre for kjønnsbasert og LHBTI-basert vold
				Ivareta de særlige behovene til mulige ofre for kjønnsbasert eller LHBTI-basert vold
				Identifisere og ta kontakt med relevante aktører i asylprosedyrer når det gjelder voldsoverlevende
				Gi relevante aktører muntlig eller skriftlig informasjon om voldsoverleveres behov og rettigheter og hvilke prosedyrer som får anvendelse i ulike situasjoner
	Kunnskap om	Implikasjoner av komplekse problemstillinger knyttet til sårbarhet på tvers av hele asylprosessen (23g)	C	Identifisere hvilken betydning barnets alder kan ha på det personlige asylintervjuet og bevisvurderingsprosessen
				Identifisere hvilken betydning seksuell legning, kjønnsidentitet, normsystemer og manglende overholdelse av normer (normsirkel) kan ha på det personlige asylintervjuet og bevisvurderingsprosessen
				Identifisere hvilken betydning menneskehandel kan ha på det personlige asylintervjuet og bevisvurderingsprosessen

Kompetanse- område	Type kompetanse	Yrkesstandard	Kompleksitet	Oppgave
Bevisvurdering og beslutningstaking	Kunnskap om	God praksis og gjeldende trender for anvendelse av asylrelaterte metoder for bevisvurdering (19d)	B	Identifisere vesentlige opplysninger i en asylsøknad ved bruk av EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Identifisere alle vesentlige opplysninger i alle relevante bevis i forbindelse med en asylsøknad, i samsvar med EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
	Evne til å	Vurdere søknader for å avgjøre om internasjonal beskyttelsesstatus skal gis, utelukkes eller avsluttes på grunnlag av alle relevante bevis og opplysninger i standard asylsaker (19e)	B	Anvende troverdighetsindikatorer for å vurdere om hver enkelt vesentlige opplysning i en asylsøknad skal godtas eller avvises, i samsvar med EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Vurdere potensielle feilkilder i asylsøknader i samsvar med EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Anvende prinsippet om at tvilen skal komme søkeren til gode i behandlingen av asylsøknader, i samsvar med EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Gjennomføre risikovurdering av asylsøknader i samsvar med EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Anvende grunnprinsippene i eksklusjonsbestemmelsene for flyktningstatus og subsidiær beskyttelsesstatus
				Anvende ulike typer bevis og informasjon i forbindelse med eksklusjon fra internasjonal beskyttelse
				Anvende prinsippene for bevisbyrde og -krav i forbindelse med eksklusjon
				Velge ut bevis og informasjon som oppfyller anvendelseskriteriene og beviskravene i eksklusjonsbestemmelsene
				Vurdere om eksklusjonsbestemmelsene kommer til anvendelse for personer som anses å ikke ha behov for internasjonal beskyttelse
	Tar ansvar for å	Gi alle relevante aktører, inkludert søkere, den faktiske og rettslige begrunnelsen for avgjørelser i ordinære asylsaker (muntlig og skriftlig) (19f)	B	Utferdige et skriftlig vedtak med en faktisk og rettslig begrunnelse i samsvar med EU-regelverket
				Gi alle relevante aktører, inkludert søkeren, den faktiske og rettslige begrunnelsen for avgjørelser i Dublin-saker (muntlig og skriftlig)
				Bruke relevante bevis og dokumentasjon for å fastslå hvilken stat som har ansvar for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse

Kompetanse-område	Type kompetanse	Yrkesstandard	Kompleksitet	Oppgave
Bevisvurdering og beslutningstaking	Evne til å	Evaluere bevis, intervjuutskrifter og relevant landinformasjon opp mot lovkrav i ikke-standardiserte eller komplekse asyl- og klagesaker (19h)	C	Vurdere hvilken stat som har ansvar for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse i saker med høyt kompleksitetsnivå
				Evaluere alle relevante bevis opp mot lovkrav i forbindelse med klager i Dublin-saker
				Vurdere asylsøknader fra barn i samsvar med EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Vurdere asylsøknader fra LHBTI-søkere i samsvar med EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
	Tar ansvar for å	Gi alle relevante aktører, inkludert søkeren, den faktiske og rettslige begrunnelsen for avgjørelser i ikke-standardiserte eller komplekse asyl- og klagesaker (muntlig og skriftlig) (19i)	C	Vurdere asylsøknader fra mulige ofre for menneskehandel, i samsvar med EUAAs strukturerte metode for bevisvurdering
				Gi en faktisk og rettslig begrunnelse for vedtak i komplekse Dublin-saker der vedtaket har blitt påklaget
	Evne til å	Fastsette ansvar for behandling av søknader om internasjonal beskyttelse (20e)	B	Vurdere hvilken stat som har ansvar for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse
				Bruke relevante bevis og dokumentasjon for å fastslå hvilken stat som har ansvar for å behandle en søknad om internasjonal beskyttelse

Getting in touch with the EU

► *In person*

All over the European Union there are hundreds of Europe Direct information centres.

You can find the address of the centre nearest you at: https://europa.eu/european-union/contact_en

► *On the phone or by email*

Europe Direct is a service that answers your questions about the European Union.

You can contact this service:

- by freephone: 00 800 6 7 8 9 10 11 (certain operators may charge for these calls),
- at the following standard number: +32 22999696 or
- by email via: https://europa.eu/european-union/contact_en

Finding information about the EU

► *Online*

Information about the European Union in all the official languages of the EU is available on the Europa website at: https://europa.eu/european-union/index_en

► *EU publications*

You can download or order free and priced EU publications at:

<https://publications.europa.eu/en/publications>.

Multiple copies of free publications may be obtained by contacting Europe Direct or your local information centre (see https://europa.eu/european-union/contact_en).

► *EU law and related documents*

For access to legal information from the EU, including all EU law since 1952 in all the official language versions, go to EUR-Lex at: <http://eur-lex.europa.eu>

► *Open data from the EU*

The EU Open Data Portal (<http://data.europa.eu/euodp/en>) provides access to datasets from the EU. Data can be downloaded and reused for free, for both commercial and non-commercial purposes.

■ Publications Office
of the European Union

